

Motion

1980/81: 2202

av Eivor Nilson

med anledning av proposition 1980/81: 195 om avveckling av Sölvsbackaprojektet

Den förryckning av arbetsmarknadsläget och näringslivet's förutsättningar till långsiktig planering som skapats av riksdagens och regeringens motstridiga beslut är till stor skada för bygden kring Sölvsbacka. Arbetsmarknadsläget är mycket dåligt i Bergs kommun. F. n. finns över 200 arbetslösa i kommunen. Därutöver finns ca 80 invånare med beredskapsarbeten.

Flera företag som inriktat sin verksamhet efter de planer som fanns på utbyggnad av strömmarna har tvingats gå i konkurs.

Det är mot bakgrund av denna mycket negativa bild av läget i regionen ytterst allvarligt att de medel som regeringen enligt proposition 1980/81: 26 var beredd att anvisa för näringsfrämjande åtgärder i Bergs kommun inte medtagits i den nya propositionen. Dessa medel hade, om än otillräckliga, utgjort en grund för offensiva satsningar inom kommunen.

Jag vill åter ta upp det förslag som jag väckte i en motion med anledning av den förra propositionen om Sölvsbackaströmmarna, proposition 1980/81: 26. Det gällde att begära att regeringen ställer särskilda medel till förfogande för länsstyrelsen i Jämtlands län för att genomföra åtgärder syftande till ett ökat antal arbetstillfällen.

Jag anförde i motionen följande:

Nyligen har en arbetsgrupp med företrädare för länsstyrelsen, lantbruksnämnden och kommunen gjort en inventering i bl. a. Ljungdalen och Storsjö för att klarlagga förutsättningarna för en utveckling av näringslivet i byarna. Inventeringen visar både att goda naturliga förutsättningar finns t. ex. för en ökad jordbruksdrift och att ett stort intresse finns bland de bosatta. Bl. a. finns ca 100 ha nedlagd åker som skulle kunna brukas på nytt. Det är nu angeläget att ta till vara detta intresse och på allt sätt främja tillkomsten av nya permanenta arbetstillfällen i den bygd som närmast berörs av utbyggnaden. Det glesbygdsstöd som i dag finns är dock inte tillräckligt utan det behöver kombineras med särskilda insatser t. ex. av det slag som stått till Norrbottensdelegationens förfogande för insatser i Norrbottens inland. Dessa har bl. a. inneburit att man kunnat ge statsbidrag med 75 procent av investeringskostnaden för att sätta i stånd nedlagd jordbruksmark, för att starta specialproduktion i jordbruket och för att starta eller utveckla verksamheter utanför jordbruket såsom småindustri och hantverk. Vidare bör möjligheterna undersökas att på olika vägar förstärka de aktiva jord- och skogsbrukarnas fastigheter med skogsmark för att förbättra deras sysselsättnings- och utkomstmöjligheter.

Utöver den sysselsättning som kan skapas genom istandsättandet av

nedlagd jordbruksmark finns stora förutsättningar för startande av mindre hantverksföretag. Bergs kommun har i samarbete med bl. a. arbetsgruppen från byarna Storsjö och Ljungdalen utarbetat ett handlingsprogram. Programmet omfattar bl. a. byggande av två mindre hantverkshus, byggande av en centrumanläggning och en campingplats, uthyggnad av Sägverk och träverkstad samt startande av en fiskodling. Dessa företag skulle tillsammans kunna ge 25 nya arbeten. De skulle även ge arbete åt de många kvinnor som hårdast drabbas av den otillräckliga arbetsmarknaden.

Jag anser fortfarande att en större satsning än de 2 milj. kr. som föreslås i proposition 1980/81: 26 behövs i regionen. När nu inte strömmarna skall byggas ut är detta dubbelt angeläget. Det är därför helt orimligt att utöver de problem som riksdagsbeslutet förorsakar dra in de medel som avsatts till länsstyrelsen.

Med hänvisning till vad som anförts hemställer jag

att riksdagen beslutar begära att regeringen ställer särskilda medel till förfogande för länsstyrelsen i Jämtlands län för att i samarbete med Bergs kommun genomföra åtgärder syftande till ett ökat antal arbetstillfällen.

Stockholm den 18 maj 1981

EIVOR NILSSON (c)

